

## Мої космічні фантазії

Одного разу мені наснився дивний сон, ніби у мене з'явилися крила. Я спочатку злякався, не знав, що з нами робити. Оговтавшись від неймовірного подарунка долі, я захопив свого друга Сашка і вирушив у космос, щоб відкрити нову планету.

Подорож була захоплююча. Ми піднімалися все вище і вище. Пролітали то над планетами, то під ними. Зірки освічували нам шлях. Навкруги краса. Інопланетяни займалися кожен своєю роботою. Такі усі кумедні, невеличкі, з приплюснутим носиком, чимось схожі на кота Дивака, що ледарює цілими днями - те й робить, що спить на дивані та муркоче спросоння.

Ми, відкривши ширше очі, щоб нічого не прогавити, стрімко летіли космічним простором. Та ось моє крило торкнулося чогось твердого. Придивилися ми і побачили – серед рудого груддя ростуть квіти. Їх аромат заповнив весь простір.

- Ой, це щось нове, раніше ніким не бачене!
- Невже це якась планета?
- Як же її назвати нам? Довго не вагалися.

Вирішили:

- Бути їй - «Чудасією».
- Хай розквітає буйніше, хай заселяють її кумедні чоловічки.

*Сергій Писарюк,*

*учень 5-А класу*

*Сквирської ЗОШ І-ІІІ ст. № 2*

## **Таємниці зоряного неба**

Безмісячна, темна ніч, а все небо палає зорями, як візерунками. Такою красою можна милуватися безкінечно. Це величезна картина зоряного неба, на якому безліч великих зір і маленьких зірочок. Чим довше ти вдивляєшся в цю невимовну красу, тим більше виникає запитань.

Скільки є цих зірок? Як їх можна порахувати? Чи рахує їх хтось взагалі? Як далеко вони від нас і чи можна їх дістати? Яка із них найбільша чи найменша? Чому одні яскраві, а інші ледве помітні? Чому вони падають і куди летять? Так запитувати можна дуже довго, але найцікавіше те, що невідомо хто відповість мені на всі ці питання.

З енциклопедії я довідалася, що Чумацький Шлях – це галактика, в якій ми живемо. Це всі зорі, що пломеніють вночі. А назвали його Чумацьким, бо орієнтувалися по цих зорях чумаки, які їздили в Крим по сіль.

А ще тато розповідав, що колись люди не знали нічого про зорі і вигадували міфи. Наприклад, сузір'я Великої Ведмедиці називали Зоряний Віз.

Я мрію хоч один раз подивитися на зорі у телескоп. Здійснити мандрівку Чумацьким Шляхом у Зоряному Вози.

***Анастасія Вигівська,***

***учениця 3-Б класу***

***Сквирської ЗОШ І-ІІІ ст. №2***

## **Планета дитячих мрій**

У просторі Всесвіту обертаються навколо своєї осі планети. Та серед них не має такої, яку б можна було прирівняти до чарівної. Я так хочу, щоб існувала планета дитячих мрій. І потрапити було туди дуже легко – задумав бажання, і ти вже там.

Уявляєте, скільки б дитячих мрій могло б здійснитися!? Ви не подумайте, що ми, діти, мріємо про морозиво та солодощі, які ніколи не закінчуються чи про вічні канікули. У нас є й мрії і про щасливе дитинство, і про домашню тваринку, за яку ми будемо нести відповідальність, і про добробут країни, в якій ми могли б почуватися захищеними. Багато хто з нас потайки мріє стати таким слухняними, щоб всі здивувалися. Хочеться частіше всією родиною гуляти парком, ходити на пікнік, щоб більше часу проводити разом.

Я щиро вірю, що кожна дитина зможе побувати на цій планеті хоча би один раз. І не обов'язково вигадувати космічний пристрій, на якому можна дістатися до планети дитячих мрій. Варто нам самим лише того захотіти. Адже багато чого в житті залежить від нас самих.

***Катерина Єрмолович,  
учениця 5-А класу  
Сквирської ЗОШ І-ІІІ ст. №2***